

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII Ka 863/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			
o.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
XIII K 1085/18 wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku			
o.1.Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.1.Granice zaskarżenia			
0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.0.1.Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>0.1. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
o.1.Ustalenie faktów				
o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
o.1.Ocena dowodów				
o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>				
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>		
<p>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>			
<p>3.1.</p>	<p>1. a)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wstępnie, odnosząc się do konstrukcji apelacji, tj. podniesienia w niej zarzutów osnutych na błędzie w ustaleniach faktycznych,</p>				

wskazać należy, że zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem, do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych ustosunkować się należy w drugiej kolejności po ocenie zarzutu naruszenia przepisów postępowania.

Powyższy porządek chronologiczny ocen jest o tyle oczywisty (nieprzypadkowy), że aby móc dokonać określonych ustaleń faktycznych, uprzednio należy dokonać analizy zebranego materiału dowodowego. To bowiem w oparciu o konkretne dowody, czyni się konkretne ustalenia.

Tymczasem skarżący nie podniósł żadnego uchybienia przepisom proceduralnym, w tym dotyczących sposobu oceny dowodów. Autor apelacji upatruje zatem wad orzeczenia li tylko w błędzie w ustaleniach faktycznych, choć jednocześnie nie neguje procedowania Sądu I instancji jako takiego.

Skoro zaś procedowanie Sądu I instancji mieściło się w granicach prawidłowego, logicznego rozumowania - a tak zdaniem Sądu Okręgowego było - to trudno uznać, że na podstawie prawidłowo ocenionych dowodów i okoliczności doszło do wyprowadzenia błędnych wniosków, które przybrały postać ustaleń faktycznych.

W ocenie Sądu Okręgowego sformułowane przez skarżącego zarzuty (nie wytykające uchybień proceduralnych) prowadzą się w głównej mierze do polemiki z ustaleniami Sądu I instancji i jako takie nie mogły zyskać aprobaty. Jak bowiem wynika z utrwalonego orzecznictwa sądowego (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 24 marca 1975 r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995, poz. 84, Lex nr 16881), możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego

odmiennego
poglądu, nie może
prowadzić do
wniosku o
dokonaniu przez sąd
błędu w ustaleniach
faktycznych. Zarzut
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę wyroku
jest tylko wówczas
słuszny, gdy
zasadność ocen i
wniosków
wyprowadzonych
przez sąd orzekający
z okoliczności
ujawnionych w toku
przewodu sądowego,
nie odpowiada
prawidłowości
logicznego
rozumowania.

Tymczasem z
zebranego materiału
aktowego innych
wniosków, niż
poczynione przez
Sąd I Instancji,
wyprowadzić nie
można było.

Przechodząc wprost
do zarzutu (1.a) Sąd
Okręgowy stwierdza,
że wbrew
twierdzeniom
apelującego rola J.
M. (1) w zdarzeniu
z dnia 20 maja
2018 roku w okolicy
klubu (...) w B.
przy ul. (...) była
taka, jak opisał
to Sąd Rejonowy.
Aktywność
pokrzywdzonej
pojawiła się

wówczas, gdy oskarżony D. K. zbliżył się do K. M. prezentując postawę wskazującą na zamiar uderzenia. Ww. w istocie stanęła między oskarżonym a swoim narzeczonym K. M. broniącym wówczas J. M. (2) i pozostałe koleżanki pokrzywdzonej przed natarczywymi, nieeleganckimi, obraźliwymi i agresywnymi zaczepkami. W powstałym spontanicznie zamiarze J. M. (1) było rozdzielenie mężczyzn. Próba jej interwencji mającej zapobiec skrzywdzeniu K. M. zakończyła się jednak dla niej niekorzystnie i brutalnie, bowiem D. K. pozbywając się jej poniekąd z placu konfrontowania się z K. M., chwycił J. M. (1) za głowę i silnie popchnął wskutek czego upadła na kostkę brukową uderzając się głową i tracąc po tym przytomność. Bezsprzeczne i niekwestionowane są doznane wskutek powyższego obrażenia - uraz głowy z raną powłoki i złamanie barkowego końca

obojczyka prawego -
naruszenie
czynności narządu
ciała na czas
przekraczający 7 dni.

J. M. (1) wchodząc
między mężczyzn,
chciała ich
rozdzielić, chciała
uniknąć bójki, bała
się (k. 128). Taka jej
postawa i motywacja
sprzeczna jest z
koncepcją
rzekomego ataku,
jaką forsuje obrońca
oskarżonego.

Zresztą
podejmowanie
działań przez młodą
kobietę przeciwko
postawnemu
starszemu od niej,
silnemu mężczyźnie
byłoby nielogiczne i
siłą rzeczy skazane
na porażkę, z uwagi
na dysproporcję sił w
ewentualnej bójce.

W opisanej
sekwencji zdarzeń
nie ma miejsca na
obronę konieczną po
stronie oskarżonego,
bowiem to on
przez całe zdarzenie
był agresorem w
powyższej sytuacji.
Obecność
pokrzywdzonej M.
między
mężczyznami
powodowana była
chęcią uniknięcia
konfrontacji i
uchronienia przed
nią K. M..

Co ważne, stwierdzone obrażenia mają jedynie pokrzywdzeni, oskarżony takowych obrażeń u siebie nie dowiódł żadną dokumentacją. Co z tym spójne - żaden ze świadków - poza kolegą oskarżonego, którego relacja jest sprzeczna z depozycjami pozostałych osób będących naoczными świadkami zdarzenia - nie potwierdza ataku J. M. (2) na oskarżonego. Po drugie, odpychanie dziewczyny w sposób agresywny i silny, w efekcie którego uderzyła głowa o bruk, było co najmniej nieadekwatne do sytuacji, nawet gdyby - jak twierdzi apelujący - dziewczyna miałaby oskarżonego odpychać (powyższe nawet nie mieści się w pojęciu przekroczenia granic obrony koniecznej).

Reasumując, oskarżony żadną miarą nie został postawiony w sytuacji, w której miałaby miejsce konieczność podjęcia obrony.

Jego agresja nie została poprzedzona żadnym atakiem na niego. Po drugie, jego zachowania (tłumaczone jako obrona konieczna przez apelującego) były naznaczone wysoką agresją, które nie wyglądały jak odpieranie ataku, lecz jego przypuszczanie.

Odwołując się w tym względzie do dorobku orzecznictwa warto przypomnieć, że za działanie w obronie koniecznej w ramach bójki może zostać uznana jedynie taka interwencja, która zostaje podjęta w celu położenia kresu bijatyce albo polegająca na obronie osoby niezdolnej do dalszego udziału w bójce bądź odciąganej od udziału w bójce, jak też obrona osoby, która wycofała się z bójki, jednak jest nadal atakowana (tak między innymi Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 26.03.2013 w sprawie II Aka 27/13, Lex nr 1360489).

Rozważając działania wszystkich uczestników

<p>zdarzenia, nie sposób nie zauważyć, że to zachowania pokrzywdzonych zmierzały do zastopowania agresji oskarżonego i jego kolegi, to ich wszelkie zachowania nosiły znamiona obrony jako takiej.</p> <p>Zachowania oskarżonego nie miały uzasadnienia. poprzedziła je zaś słowna zaczepka, obrażanie dziewczyn uprzednio bawiących się w klubie, w tym obu pokrzywdzonych. Apelujący nieudolnie stara się przerzucić ciężar odpowiedzialności za zdarzenie na pokrzywdzoną M. wskazując na prowokowanie z jej strony, jakkolwiek koncepcja ta nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym. Na marginesie dodać przy tym należy, że utarczka słowna nie może prowadzić do usprawiedliwienia ataku fizycznego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

uniewinnienie oskarżonego	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Żaden z podniesionych zarzutów apelacyjnych obrońcy oskarżonego nie zyskał instancyjnej aprobaty i przeprowadzona kontrola wyroku pozwoliła stwierdzić jego całkowitą prawidłowość. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych i w konsekwencji uzasadniał uznanie oskarżonego winnym przypisanych mu przestępstw. Przynajmniej wobec braku podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych niemożliwe jest uwzględnienie postulatu apelującego.</p>			
3.2.	I. b)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Argumentacja jak w pkt 3.1. uzasadnienia analogicznie tłumaczy brak zasadności niniejszego zarzutu.</p> <p>Agresja oskarżonego i inicjatywa w podjęciu ataku odnosi się w takim samym stopniu względem wszystkich pokrzywdzonych. Postawa żadnej z osób pokrzywdzonych nie uzasadniała podjęcia ataku, żadna z tych postaw nie była nawet prowokacyjna, a co mówić równa atakowi wymagającemu użycia siły przez oskarżonego w ramach obrony koniecznej.</p> <p>Wymieniona przez apelującego S. A. podbiegła do oskarżonego atakującego - kpiącego leżącego na ziemi K. M.. Chciała odciągnąć D. K. od K. M.. Wówczas D. K. odwrócił się do S. A. i uderzył ją pięścią w</p>		

<p>twarz. Jej aktywność pojawiła się zatem w chwili gdy jej kolega leżał na ziemi i otrzymywał ciosy ze strony oskarżonego, a koleżanka J. M. (2) leżała już nieprzytomna na bruku. Sytuacja, w której S. A. wkroczyła do zdarzenia była desperacką próbą udaremnienia własnymi siłami dalszego zachowania przemocowego wobec znajomych pokrzywdzonych.</p> <p>Bezspornie S. A. w wyniku zachowania D. K. doznała urazu głowy i urazu nadgarstka, dodatkowo uszkodzeniu uległ jej telefon marki(...)</p>			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Żaden z podniesionych zarzutów apelacyjnych			

<p>obrońcy oskarżonego nie zyskał instancyjnej aprobaty i przeprowadzona kontrola wyroku pozwoliła stwierdzić jego całkowitą prawidłowość. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych i w konsekwencji uzasadniał uznanie oskarżonego winnym przypisanych mu przestępstw. Przeważając wobec braku podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych niemożliwe jest uwzględnienie postulatów apelującego.</p>				
3.3.	I.c)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Przed wszystkim zauważyć trzeba, że z wyjaśnień samego oskarżonego wynika, iż postanowili obaj z kolegą M. F. podejść do				

dziewczyn
(pokrzywdzonych) i
porozmawiać.

Inicjatywę w
zaczepkach
wywodzić zatem
można z wyjaśnień
samego
oskarżonego.

Pokrzywdzeni zaś
zgodnie zeznali,
że obaj mężczyźni
zaczepiali
dziewczyny,
obrażali, wulgarnie
zwracali się do nich.
Istotne jest zatem
naganne
nastawienie
oskarżonego i jego
kolegi do
napotkanych osób.

O braku ataku
na oskarżonego
wskazano wyżej w
pkt 3.1 i 3.2.

Podobnie rzecz się
ma w odniesieniu do
kolegi oskarżonego.
K. M. skrupulatnie
opisując przebieg
zdarzenia wskazał,
że podszedł on do
kolegi oskarżonego
(obrażającego
dziewczyny), ale nie
zadawał mu ciosów.
Kolega oskarżonego
odszedł. W tym
momencie podszedł
do niego oskarżony i
gwałtownie
gestykulując
stwierdził, że mają
oni coś do
wyjaśnienia. J. T.
również wskazał, że
po wstawieniu się K.

<p>M. za obrażanymi dziewczynami kolega oskarżonego cofnął się kilka kroków i wtedy do M. energicznie ruszył oskarżony (k. 165)</p> <p>Materiał dowodowy wskazuje, że M. F. po słownym atakowaniu pokrzywdzonych usunął się, nie uczestniczył w rękoczynach, a głównym bohaterem zajścia i prowodyrem stał się oskarżony.</p> <p>Żaden atak na F. nie został podjęty. Wobec powyższego brak było podstaw do twierdzeń, że oskarżony ruszył w obronie kolegi. Początkowo obaj z kolegą atakowali słownie napotkane dziewczyny, kolega F. odsunął się na ubocze, po czym oskarżony wykazał się inicjatywą siłową i przeszedł do ataków fizycznych.</p>			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Żaden z podniesionych zarzutów apelacyjnych obrońcy oskarżonego nie zyskał instancyjnej aprobaty i przeprowadzona kontrola wyroku pozwoliła stwierdzić jego całkowitą prawidłowość. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych i w konsekwencji uzasadniał uznanie oskarżonego winnym przypisanych mu przestępstw. Przeważającą przyczyną braku podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych niemożliwe jest uwzględnienie postulatów apelującego.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>1. d)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zasadnie Sąd Rejonowy ustalił obecność w sprawie wniosków o zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych odszkodowań i zadośćuczynienia, jak też słusznie uznał, że żądania poparte są wymaganą dokumentacją uzasadniającą ich roszczenia.</p> <p>Procedowanie w oparciu o art. 46 § 2 k.k. było zatem w pełni słuszne. Trafnie także ukształtował wysokość zasądzonych kwot.</p> <p>Sąd odpowiednio miarkował zasądzone kwoty. O jego szczególności i wazeniu problemu świadczy, iż zasądził nie identyczne jak żądane kwoty, a zatem nie działał bezrefleksyjnie i odniósł postawione żądania zarówno do poniesionych strat i krzywd, ale także do sytuacji materialnej oskarżonego.</p> <p>Sąd poddał ocenie sytuację materialną oskarżonego i</p>		

<p>wyprowadził właściwe wnioski. Twierdzenia apelacji nie zmieniają powyższego wniosku. Zdaniem Sądu Okręgowego zasądzone kwoty uwzględniają również możliwości oskarżonego, który wbrew twierdzeniom obrońcy w bardzo ciężkiej sytuacji ekonomicznej nie znajduje się. Zważywszy na zasoby jakie posiada i możliwości zarobkowe będzie w stanie ponieść nałożone na niego ciężary finansowe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Żaden z podniesionych zarzutów apelacyjnych obrońcy oskarżonego nie zyskał instancyjnej aprobaty i</p>		

<p>przeprowadzona kontrola wyroku pozwoliła stwierdzić jego całkowitą prawidłowość. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwolił na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych, a w efekcie uzasadniał uznanie oskarżonego winnym przypisanych mu przestępstw oraz uzasadniał zastosowanie konsekwencji karnoprawnych, w tym zasądzenie nawiązek. Przeważa więc brak podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych niemożliwe jest uwzględnienie postulatów apelującego.</p>		
<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>1.ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
całość wyroku			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
zarzuty apelacyjne okazały się być chybione, brak podstaw do wzruszenia orzeczenia			
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
<i>o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			
<i>o.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1.Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt II	O zwrocie poniesionych przez oskarżycieli posiłkowych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym orzeczono w myśl art. 627 k.p.k. zasądzając udokumentowane przez pełnomocnika oskarżycieli (k. 269 - 274) kwoty po 1200 zł.		
pkt III	O wysokości opłaty za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 j.t.). O pozostałych kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., na które złożył się koszt doręczeń wezwań		

	<p>i innych pism – ryczałt – w kwocie 20 zł (art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. z 2013 r., poz. 663 j.t./) i koszt uzyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego w kwocie 30 zł (art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego /Dz. U. 2014 r. poz. 861/).</p>		
1.PODPIS			
Przemysław Wasilewski			

o.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana